

Kiertokiesjtjåkkå, fjäll,
Jokkmökkss sn o. t. g. Nb. 1.

Kier^otö - kiesj - tjåkkå

"Kier^otö, kiertö" = den branta
slutningen från ett fjäll ned mot
en slätt.

Slinketjåkkå Gn 13 (b 3)

H. Grundström 1930

M. L. 1967